

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/199/2017
Identifikačné číslo spisu:	1316211744
Dátum vydania rozhodnutia:	24.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1316211744.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne L. H., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v Z., F., zastúpenej Advokátska kancelária Consiliaris, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 8, IČO: 47 248 301, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Branislav Kšíňan, proti žalovaným 1/ Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s. r. o., so sídlom v Košiciach, Bočná 10, IČO: 36 863 017, v mene ktorej koná ako konateľ Mgr. Marek Dubovský, 2/ Platiť sa oplatí s. r. o., so sídlom v Bratislave, Košická 56, IČO: 45 684 618, 3/ O. S., narodenému XX. X. XXXX, bývajúcemu v Z., C., zastúpenému Advokátska kancelária Marko, s. r. o., so sídlom v Bernolákove, Gróbska 19, IČO: 36 860 646, v mene ktorej koná ako konateľ advokát JUDr. Martin Marko, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o určenie vlastníckeho práva a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24C/180/2016, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave z 24. novembra 2016 sp. zn. 3Co/325/2016 a z 24. januára 2017 sp. zn. 8Co/462/2016, takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) zhora označenými uzneseniami potvrdil uznesenia Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 8. augusta 2016 č. k. 24C/180/2016-116 a z 31. októbra 2016 č. k. 24C/80/2016-172, ktorými okresný súd zamietol návrhy žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti uzneseniam odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolania. Dovolania odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Odvolaciemu súdu vyčítala, že nepostupoval v súlade s § 374 ods. 1 C. s. p. a Čl. 6 a 9 C. s. p., keď jej nedoručil vyjadrenia žalovaných k jej odvolaniam podaným proti rozhodnutiam súdu prvej inštancie. V dovolaní proti uzneseniu odvolacieho súdu z 24.

novembra 2016 sp. zn. 3Co/325/2016 poukázala aj na nesprávne právne posúdenie veci, čo považovala rovnako za porušenie práva na spravodlivý proces. Žiadala preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) uznesenia odvolacieho súdu zrušil.

3. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne smerujúcim proti uzneseniu odvolacieho súdu z 24. novembra 2016 sp. zn. 3Co/325/2016 uviedla, že dovolanie považuje za neprípustné a preto navrhla, aby ho dovolací súd zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolania boli podané včas, stranou, v neprospech ktorej boli rozhodnutia vydané, zastúpenou advokátom, sa zaoberal ich prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolania žalobkyne je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti.

9. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňajú atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutia odvolacieho súdu takýto atribút nespĺňajú.

10. Dovolací súd nespochybňuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, môže byť rozhodnutím vo veci samej za predpokladu, ak samotné neodkladné opatrenie zahŕňa v sebe vec samu. O takú situáciu by išlo v prípade, ak by odvolacím súdom bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nenariadení neodkladného opatrenia, pričom by nebol podaný návrh na určité rozhodnutie vo veci samej. K obdobnému záveru dospel dovolací súd už v rozhodnutiach sp. zn. 8 Cdo 83/2017, sp. zn. 3 Cdo 157/2017.

11. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa, okrem návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, podala aj žalobu vo veci samej, o ktorej súd prvej inštancie zatiaľ meritórne nerozhodol. Nejde preto o prípad neodkladného opatrenia, v ktorom by bola obsiahnutá vec sama, a teda o prípad, kedy by išlo o rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutia odvolacieho súdu nie sú ani rozhodnutiami, ktorými sa konanie končí. Nie sú tak splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 420 C. s. p. Dovolateľka dovolaniami napadla uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým dovolania nie sú v zmysle citovaného zákonného ustanovenia prípustné.

12. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolania žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

13. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, lebo konanie nie je doteraz skončené. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., ktoré sa v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd

nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj rozhodnutie prvoinštančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 C . s. p.), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (a ak konanie nebolo už skôr skončené). Dovoláním napadnuté uznesenia odvolacieho súdu, ktorými boli potvrdené uznesenia súdu prvej inštancie, nepochybne nie sú rozhodnutiami, ktorými sa konanie končí. O trovách dovolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku.

14. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.